

(50,9%). Цікаво, що 31% опитаних менеджерів не визначилися з відповіддю, і лише 9,6% вважають, що пільги не потрібні.

Висновки. З метою ефективного функціонування малого підприємництва в Україні як одного із дієвих факторів забезпечення якісного економічного зростання в державі необхідно удосконалити законодавчі та нормативно-правові акти в галузі формування сприятливого середовища господарювання. Регулювання та спрощення процедури реєстрації та ліквідації підприємств в Україні та зменшення кількості ліцензій і дозволів також є пріоритетним напрямком розвитку підприємництва в Україні. Важливим аспектом розвитку малого підприємства є не тільки державне фінансування і можливість кредитування під гарантії держави, але і заохочення інвестиції з-за кордону.

Список літератури.

1. Сімків Л.Є. Тенденції розвитку малого підприємництва в Україні в умовах диспропорційності економічного зростання / Л.Є. Сімків // Глобальні та національні проблеми економіки, 2015. №3.-С.560-564.
2. Табінський В.А., Телятник В.М., Сімон А.П. Проблеми та перспективи розвитку малого бізнесу в Україні / В.А. Табінський, В.М. Телятник, А.П. Сімон // Молодий вчений 2017.- № 3.-С.848- 850.

УДК 331.5.024.5

ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ЖИТТЄВА ПЕРСПЕКТИВА СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Лисак О.І., к.е.н.

Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна

Summary. The importance of supporting youth entrepreneurship and its influence on the socio-economic development of the region is determined.

Keywords: youth entrepreneurship, labor market, youth unemployment, business incubator.

Постановка проблеми. Соціально-економічний розвиток будь-якої держави не може бути успішним без забезпечення ефективної зайнятості економічно активного населення. Особливо важливою в даному контексті є проблема забезпечення працевлаштування молоді, адже саме молоді люди мають стати авторами і творцями інноваційних змін.

Основні матеріали дослідження. Молоді люди є особливо вразливими в питаннях працевлаштування. Рівень молодіжного (до 35 років) безробіття в Україні становить 22,8%, тоді як в Європейському Союзі цей показник становить 19,7% [1].

За даними Державної служби статистики чисельність безробітної молоді у віці до 35 років з 2005 р. зменшилась майже в 2 рази, проте її частка в загальній кількості безробітних зросла з 22,9% в 2005 р. до 31,3% в 2018 р. В 2013-2014 рр. частка безробітної молоді становила більше 42%. Як повідомляє на своєму сайті [2] Національний банк України, економічний ріст 2016-2017 років жодним чином не покращив ситуацію із працевлаштуванням, особливо молоді.

Відсутність практичного досвіду роботи ускладнює одержання першого робочого місця, навіть у молоді з вищою освітою.

Опитування «Молодь України 2017» [3] показало, що 43% молодих людей вважають навчання в освітніх закладах України такими, що не відповідають потребам ринку праці.

На нашу думку така ситуація склалася внаслідок того, що лише трохи більше третини молодих людей, що навчаються, проходили стажування. До стажувань існує двояке відношення: студенти розуміють важливість практичної підготовки та стажувань для отримання досвіду практичної діяльності, водночас вони часто мають негативний досвід виробничих практик та стажувань на базі навчальних закладів. Молоді люди віком 21-29 років стажувалися у 45% випадків, оскільки більш відповідально відносяться до процесу працевлаштування.

Водночас у звіті Національного банку України причиною молодіжного безробіття названо відсутність необхідної кваліфікації та практичного досвіду, що відповідає вимогам роботодавців. [2]

Отже, молоді люди є вразливими та доволі часто мають проблеми при пошуку роботи. Міжнародний проект EXCERT, над яким працює консорціум із 10 дослідницьких інститутів з 9 країн Європи, включно з Київським економічним інститутом (при КШЕ) вивчає ситуацію молоді на ринку праці та визначає негативні наслідки молодіжного безробіття, зокрема його негативний вплив на здоров'я, добробут та ризики бідності. Тобто безробіття молоді є серйозною проблемою, ігнорувати яку не вдасться, адже короткострокові та довгострокові негативні наслідки її є цілком реальними та потребують вирішення державними органами влади, що відповідають за молодіжну політику та політику в сфері зайнятості. Одним із шляхів розв'язання проблеми молодіжного безробіття є підтримка підприємницької ініціативи.

Молодіжне підприємництво – це самостійна ініціативна на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється молодими людьми віком до 35 років. Стимулювання молоді до особистої ініціативи дозволяє одночасно вирішувати декілька задач. Окрім скорочення рівня безробіття наслідком молодіжного підприємництва є розвиток малого та середнього бізнесу, зниження соціальної напруги та соціально-економічний розвиток регіонів.

Згідно дослідження «Цінності української молоді 2016» 44,4% молодих людей визначають професію бізнесмен, підприємець як привабливу для себе, а 58,3% - такою, що забезпечує успіх [4].

На державному рівні підтримка молодіжного підприємництва регламентується Законом України «Про сприяння соціальному становленню та

розвитку молоді в Україні», однак через брак фінансування багато статей цього Закону носять декларативний характер. Також в українському законодавстві відсутні нормативно-правові акти, що регулюють діяльність саме молодих підприємців та безпосередньо термін «молодіжне підприємництво».

Тому важливо переймати досвід Європейських країн та США щодо умов для підприємницької діяльності молодих людей, оскільки в цих країнах 96% підприємців – це малий та середній бізнес. Та, незважаючи на це, означені країни постійно вживають заходи, спрямовані на формування підприємницького потенціалу та створення сприятливих умов щодо підтримки молодіжного підприємництва. Як показує практика розвинених країн, без ефективного підприємництва не можливе успішне функціонування регіону та країни в цілому. Згідно досліджень «Цінності української молоді 2016» серед молодих людей лише 5% діючих підприємців, ще 38% бажають займатися підприємницькою діяльністю, проте не можуть її проводити внаслідок певних причин (недостатній рівень знань, складні економічні та політичні умови, недосконала податкова система для молодіжного підприємництва, відсутність стартового капіталу тощо).

В рамках вирішення проблем трудової міграції, зменшення безробіття серед молоді, підтримки малого і середнього підприємництва органами місцевої влади разом із закладами вищої освіти організовуються академічні бізнес-інкубатори. Прикладами такої успішної взаємодії влади та науки є: Start-up Business Incubator KNU, компанія Polyteco КПП імені Ігоря Сікорського, мережа академічних стартап-інкубаторів Youth Entrepreneur Incubator (YEP), бізнес-інкубатор «Бі-Запоріжжя» тощо. Основним завданням таких бізнес-інкубаторів є надання консультаційної підтримки соціально-активним молодим людям, студентам, які прагнуть втілити власні мрії у життя та розпочати підприємницьку діяльність. Учасники бізнес-інкубатору отримували безкоштовну підтримку власних бізнес-ініціатив, необхідні знання задля започаткування власної справи, розвивали вміння формувати команду та набували здібностей лідера.

Політика держави та органів влади на місцях повинна полягати у мінімізації її негативних наслідків та максимальному сприянні розвитку підприємницької ініціативи молоді. Це дозволить молодим людям реалізувати себе та забезпечити себе засобами для існування. Сприяння молодіжним підприємницьким починанням дозволить зменшити рівень безробіття молодих людей, створити додаткові робочі місця та закласти підґрунтя для економічного розвитку регіону.

Для подолання негативних молодіжного безробіття життєво необхідною є розробка заходів щодо заохочення молоді жити, навчатися та працювати у власній країні.

Висновки. Мережа академічних бізнес-інкубаторів забезпечує взаємозв'язок науки та практики, здійснення підприємницької діяльності. З одного боку, науковці допомагають впровадженню в практичну діяльність передових технологій та провідних наукових підходів. З іншого боку, практика бізнесу окреслює нове коло проблем та встановлює нові задачі для наукових досліджень. Щільна співпраця науковців з підприємцями-початківцями в

нашому регіоні надасть змогу нівелювати негативний вплив ризиків на підприємницьку діяльність при початкових етапах її становлення та стати фундаментом для подальшого розвитку.

Список літератури.

1. Гриневич, Л. Надто важливий. Чому потрібно прийняти новий закон про освіту? 19 червня, 2017. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nus.org.ua/view/nadto-vazhlyvyi-chomu-potribno-pryiniat/>.
2. Національний банк зберіг незмінним прогноз інфляції на 2018-2020 роки [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=73913121&showTitle=true
3. Українське «покоління Z»: цінності та орієнтири [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://neweurope.org.ua/analytics/ukrayinske-pokolinnya-z-tsinnosti-ta-oriyentyry/>
4. Цінності української молоді. Результати репрезентативного соціологічного дослідження становища молоді. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://dsmsu.gov.ua/media/2016/11/03/23/Zvit__doslidjennya_2016.pdf

УДК 37.015.311

ПІДГОТОВКА КРЕАТИВНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМЦІВ ЯК ДРАЙВЕР РОЗВИТКУ КРЕАТИВНО-ЗНАННЄВОЇ ЕКОНОМІКИ

Олексенко Р.І., д.філос.н.

Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна

Summary. *The relevance of the research is to create the conditions for the formation of a creative personality, as a result of the formation of a creative and knowledge economy, which requires this type of personality.*

Keywords: *creative personality, creative-innovative entrepreneur, creative-knowledge economy.*

Постановка проблеми. На сьогоднішній день, час вимагає нових методів та підходів до підготовки, та формування креативно-інноваційних підприємців. У цьому полягає першочергове завданням сучасним ЗВО які роблять підготовку фахівців економічного профілю.

Основні матеріали дослідження. Особливості формування світоглядних цінностей креативного ресурсу і капіталу підприємців в умовах глобальних викликів і трендів розвитку сучасного світу передбачає інтеграцію різних філософських, соціологічних, культурологічних, економічних концепцій. Це інформаційний, комунікаційний і інноваційний менеджмент, креативна